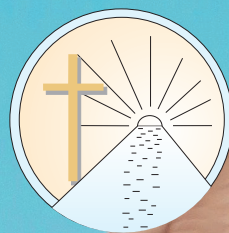

SIONS

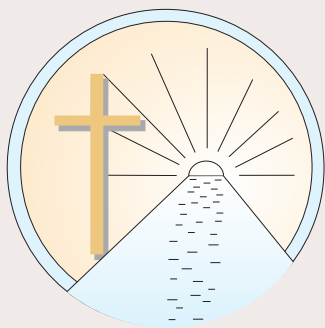
Missionstidning

Nr 5/2024

*Återlösaren ska komma
till Sion och till dem i Jakob
som vänder om från sitt uppror;
säger Herren. Detta är mitt förbund
med dem, säger Herren: Min Ande som är
över dig och mina ord som jag har lagt i din mun
ska inte vika ur din mun eller ur dina barns eller
barnbarns mun, från nu och till evig tid, säger Herren.*

JESAJA 59:20-21

SIONS

Missionstidning

Nr 5/2024

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Joel Ahlvik, Magnus
Enlund, Kristian Gäddnäs,
Eva Hagnäs, Ida Snellman,
Karl-Henrik Snellman

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Printed
Communication Oy Ab

REDAKTÖRENS HÄLSNING Den helige Ande

– naturligtvis 4-6

Guds väg är den bästa 7

Bön och bönesvar 8-10

En hyllning till alla mödrar med anledning
av mors dag söndagen den 12 maj 2024 11

BARNATRO Jag är ... grinden 12-13

UNGDOMSFLIK Den Helige Ande

– vem är Han och vad gör Han? 14-15

Att förebygga konflikter i familjen 16-17

Till Karl Gäddnäs minne 18-19

Ställningstagande för en biblisk
äktenskapssyn 20-21

Annonser och information
om prenumerationer 22-23

OMSLAGSBILD: DADALAN REAL • UNSPLASH.COM

Kommande helgdagar

Femte söndagen efter påsk (Bönsöndagen, Rogate) • LUK 11:5-13 • *Hjärtats samtal med Gud*

Kristi himmelsfärdsdag • LUK 24:46-53 • *Den upphöjde Herren*

6. söndagen efter påsk (Exaudi) • JOH 17:18-23 • *Väntan på den Helige Ande*

Pingstaftonen • JOH 14:8-17 • *Kom, Helige Ande!*

Pingstdagen • JOH 3:16-21 • *Den Helige Andes utjutande*

Treenighetssöndagen • MATT 28:16-20 • *Den dolde Guden*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Schmalkaldiska artiklarna / Tredje delen

/ Om prästernas äktenskap

Att de förbjudit äktenskapet och betungat det heliga prästeståndet med livslångt celibat, därtill ha de varken befogenhet eller rättighet, utan hava handlat som antikristliga, despotiska och till osalighet överlämnade sällar och hava därmed förorsakat allehanda oräkneliga, förskräckliga och vederstyggliga otuktssynder, i vilka de ännu sitta fast. Så litet som det står i vår och deras makt att av en man göra en kvinna eller av

en kvinna göra en man eller utplåna bådas kön, så litet ha de befogenhet att skilja dessa Guds skapade varelser och förbjuda dem att i all ärbarhet leva i äktenskap tillsammans. Därför vilja vi icke samtycka till eller tåla deras liderliga celibat, utan hålla äktenskapet öppet för envar, såsom Gud instiftat och förordnat det. Och icke vilja vi förstöra och förhindra hans verk, ty det vore, såsom den helige Paulus säger, »en djävulsk lära». +

MÖTES- KALENDER

4-5.5 Bosund, Lepplax
9.5 Skutnäs, Kristi
himmelsfärds dag

*Kom, låt oss ropa
till Herren, jubla
till vår frälsnings
klippa! Låt oss träda
fram för hans ansikte
med tacksägelse,
jubla till honom
med lovsång,
Kom, låt oss falla
ner och tillbe,
böja knä för Herren
vår Skapare,
för han är vår Gud
och vi är folket
i hans hjord,
fåren i hans vård.*

PSALTAREN 95:1-2, 6-7

Den helige Ande – naturligtvis

INNAN VI I DENNA TEXT går över till att lovprisa den underbara naturliga världen och frälsningen som Gud Fadern, Sonen och den helige Ande har skapat åt oss ska vi först se på vilken onaturlighet vi, i oss själva alltför visa människor, kan utveckla när vi inte låter Guds enkla ord leda oss. Jag ska behandla människans begränsningar genom att berätta om två onaturligheter.

DEN FÖRSTA ONATURLIGHETEN

Den 12 mars 2024 kommer att bli ihågkommen som en historisk dag för Finlands evangelisk-lutherska kyrka. Kyrkans biskopar, med undantag av Matti Salomäki, föreslog en modell med två parallella äktenskapssyner. Enligt den ena synen är äktenskapet ett förbund mellan två personer av samma kön och enligt den andra mellan två personer av motsatt kön. Kyrkan skulle ta i bruk två olika ordningar och läror som utesluter varandra. Vi kan gott förutspå att man i kommande historieböcker kommer att förundra sig över hur »enhetens tjänst« lade grunden till splittringen av kyrkan också i Finland.

Beslutsförslaget som biskopsmötet lade fram kan mycket väl leda till att kyrkan splittras. Biskoparna är också själva medvetna om detta och tar knappast lättvindigt på frågan. I vilket fall som helst är de i färd med att leda den evangelisk-lutherska kyrkan ut på svag is. Att godkänna förbund

mellan personer av samma kön har lett till splittring också i stora kyrkor.

Genom beslutet försöker man hitta en lösning på en meningsskiljaktighet vars rötter enligt biskopsmötet återfinns i »principer som gällt äktenskapet, men också i människosyn och Bibelsyn. Frågan gäller också kyrkans gudstjänstliv, eftersom vigsel till äktenskap är en gudstjänst genom vilken kyrkan utför Guds verk i världen.« (Biskopsmötets protokoll 12.3.2024, fritt översatt).

Biskoparna anser alltså att det är fråga om ett ärende som på ett centralt sätt gäller Bibeln, kyrkans lära och gudstjänsten. I tidigare undersökningar har man medgett att äktenskapet enligt Bibeln och kyrkans lära (katekesen) endast är till för par bestående av en man och en kvinna, och i denna fråga har kyrkan varit enig i 2 000 år. Kyrkomötets konstitutionsutskott gav år 2018 följande uttalande (fritt översatt): »Uppfattningen om äktenskapet som ett förbund exklusivt mellan man och kvinna har inte endast varit ett kyrkligt, utan fram till den senaste tiden också ett universellt accepterat synsätt.« Men nu föreslår biskoparna att läran, Bibelsynen och gudstjänsten ska ändras så att personer av samma kön kan vigas till äktenskap. Min känsla är – och detta säger jag inte i avsikt att förlöjliga – att biskoparna inte förstår vad de säger. (Du kan läsa om det här ämnet i en gemensam

åsiktsyttring som publicerats i tidningen av teologer från olika organisationer och väckelserörelser.)

Om framställningen godkänns skulle det betyda att man i kyrkan skapar ett onaturligt tillstånd, andligen onaturligt, där en och samma »församlingsfamilj« bekänner och firar två läror och gudstjänster som motsäger varandra. Församlingar som vi känner, till exempel Larsmo eller Pedersöre församling, skulle bli tvungna att godkänna den nya läran och viga också samkönade par. Församlingen skulle inte kunna vägra att ordna en vigsel. Söndagen efter vigseln skulle församlingen be även för dessa äktenskap.

Även om biskoparna talar om en kompromisslösning är framställningen ingen kompromiss. I och med beslutet skulle kyrkan godkänna en ny lära, där Bibelns äktenskapssyn som den enda rätta äktenskapssynen skulle avskaffas och endast ersättas med enskilda prästers rätt att vägra viga samkönade par. Man skulle inte få undervisa om det traditionella äktenskapet som Guds enda lösning och om äktenskaplig samlevnad enligt den nya läran som en synd. Problem uppstår också däri att kyrkan som ett offentligt samfund inför lagen inte får upprätthålla två motsatta läror, eftersom dessa direkt berör medborgerliga rättigheter som fastställts i lagen. Till följd av detta skulle de som framöver prästviger sig avkrävas ett godkännande av den nya läran som lära och praxis i kyrkan, i strid med Bibeln, även om

de inte själva skulle förrätta vigslar som inte är i linje med den traditionella äktenskapssynen. Prästlöftet om trohet till Bibeln och bekännelsen skulle vara ett tomt löfte från första stund.

DEN ANDRA ONATURLIGHETEN

På det första uppslaget i denna tidning finns ett stycke ur våra bekännelseskriterier. Där kan vi läsa om hur församlingarna i Tyskland avvisade en annan onaturlighet som gällde äktenskapsfrågan, nämligen det medeltida förbud som innebar att prästerna inte fick ingå äktenskap. Följderna av ett sådant beslut kunde man se redan då – eftersom naturen inte kan fjättras – i barn som var tvungna att växa upp utan att deras prästpappa var närvarande, och i mammor som tvingades bli ensamförsörjare på grund av ett »andligt« beslut som fattats av människor. Reformatorn Martin Luther avvisade kyrkans beslut och tog den tidigare nunnan Katarina von Bora till sin fru, av djup kärlek och tillgivenhet, men också för att visa exempel på ett kristet liv i enlighet med Gud vilja.

Den medeltida kyrkan hade använt mycket papper och bläck på att få kravet på celibat att träda i kraft i kyrkan. När enbart ord inte hjälpte tog kyrkan också i bruk straffåtgärder som tvingade motsträviga biskopar, församlingar och präster att följa en praxis som avvek från Bibeln. Men ingen kyrka har rätt att tvinga troende att följa en praxis som förnekar det som Gud har lagt i människan. Också apostlarna var ju gifta.

REFORMATORERNAS PRINCIP I DAGENS KYRKOKRISER

Reformationens princip om att kyrkans beslutsfattare saknar rätt att bestämma att man måste godkänna gudstjänster och läror som inte grundar sig på Bibeln kan användas av det troende kyrkfolket i dag för

**Prästlöftet om
trohet till Bibeln
och bekännel-
sen skulle vara
ett tomt löfte från första
stund.**

att trygga bibliska gudstjänster. Vi kan med gott mod följa en lära som är i enlighet med Bibeln och bekännelsen i den verksamhet som vi ordnar. Varje ny generation har rätt att få höra om den 2 000 år gamla kristna tron och läran och fira en biblisk, luthersk gudstjänst. Samtidigt kan vi undvika all sådan verksamhet som ordnas av aktörer som gått över till en felaktig undervisning. Vi bör alltid komma ihåg vad vår Herre säger: *»När han har fört ut alla sina får, går han före dem, och fåren följer honom, därför att de känner igen hans röst. Men en främling följer de inte, utan flyr bort från honom, därför att de inte känner igen främlingars röst«* (Joh 10:4–5).

DEN HELIGE ANDE ÄR DET ALLRA MEST NATURLIGA

I motsats till de onaturligheter som är människors påfund är den helige Ande det allra mest naturliga. Han har skapat naturen, djuren, blommorna, buskarna och människan samt fortplantningsdriften för att förstärka kärleken mellan man och kvinna. Den helige Ande är välsignelsens ande, som välsignar allt som Han själv har skapat och gett till människorna. Sådant som innebär att människan frångår Ordet välsignar Han däremot inte. I de fallen kallar Han oss i stället till bättring och tro, vare sig det handlar om läromässig synd eller en synd som tar sig uttryck i gärningar. Pingstens budskap är ett underbart budskap till hela

I motsats till de onaturligheter som är människors påfund är den helige Ande det allra mest naturliga.

Guds skapade värld, men särskilt till Kristi församling. Vi får i pingstens kyrkobön be den helige Ande komma »ner från himlarna och välsigna« det som Han har skapat: hus och hem, vår familj och vår församling.

Den helige Ande har omsorg om sin skapelse, bevarar den och upprätthåller den. Också när det gäller frälsningen verkar Han i fullkomlig gemenskap med Fadern och Sonen. Alla frälsningens händelser hänger samman med den skapade verkligheten. Att Gud blev kött, Hans liv och död och uppståndelse från de döda, förmedlandet av frälsningens budskap via predikan och sakramenten i en församling som består av människor – allt detta har hänt och fortsätter gälla i Guds skapade värld. Inte heller som frälsta i himlen är vi andevarelser, utan vi kommer att stå där i denna vår skapade kropp, om än i en förhärligad sådan!

Den helige Ande har skapat oss med öron, så att vi kan lyssna till evangeliet. Genom lagen och evangeliet har Han också gett oss nya »lammöron«, med vilka vi kan höra och känna igen Hans röst bland alla andra röster. Med våra lammöron kan vi känna igen behagliga och lockande röster som talar sådant som avviker från Bibeln och vägra att följa en sådan undervisning. Den helige Ande leder oss till klara källor.

Kära vän. Genom det skapade har den helige Ande frälst dig, sin skapade människa, och befriat dig från syndens onaturlighet, eftersom all synd är onaturlig. Du har inte skapats för onaturlighet. Du har blivit skapad till att leva i gemenskap med Gud i Hans goda skapelse. Lev därför i renheten i Guds Sons blod, som den helige Ande har tvättat dig i redan som barn. Låt Jesus befria dig från syndens bojor, och låt Hans blod rena dig också i dag. Blodet och nåden räcker till, för alla oss ångrande syndare. ✚

Vesa Pöyhtäri

Guds väg är den bästa

TEMAN I KYRKOÅRET för maj månad är bönen, Andens utgjutande och den dolda Guden. Bönen är den troendes samtal med Gud. Att tala med Gud är inte på samma sätt som att tala med en människa. När människor talar med varandra så hör man den andras röst och man får svar på sina frågor (alltid nån typ av svar). Människan talar med varandra på en mänsklig nivå. När mänskan talar med Gud är det annorlunda, det sker genom bön, bönen är hjärtats samtal med Gud. När vi ber till Gud får vi komma ihåg att Gud är Gud och vi är människor och tänker som människor. Vi får inte alltid direkt svar på våra frågor.

I Jesaja 55 står det: *»Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger Herren. Nej, liksom himlen är högre än jorden, så är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar.«*

Från de här orden kan vi förstå att Gud tänker annorlunda än vi människor gör.

I bland kan det vara svårt för oss att förstå Guds vägar, speciellt när vi tycker att vi själva eller någon annan drabbas »orättvist« av svårigheter, lidande, sjukdomar och död. Vi kan till och med börja beskylla Gud för det svåra i våra liv.

Gud har en helt annan helhetssyn än vad vi människor har, han ser längre än vad vi

ser och han vill varje människas eviga väl. När Gud får ge och ta i våra liv då blir det bäst. Då kan vårt hjärta förenas med orden: »Vad han tar och vad han giver, samme Fader han dock bliver. Och hans mål är blott det ena, barnets sanna väl allena«

Paulus hade en tagg i köttet som plågade honom, han skriver: *»Tre gånger har jag bett Herren att den ska lämna mig, men han svarade mig: 'Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet.' Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft ska vila över mig. Och därför gläder jag mig över svaghet, misshandel, nöd, förföljelser och ångest för Kristi skull. För när jag är svag, då är jag stark.«*

Paulus bad att Gud skulle ta bort denna plåga från honom, men det var inte Guds vilja. Vi får också ödmjukt lita på att Gud sköter oss i sin nåd så som det är bäst för oss. Det är en nåd att vara beroende av Gud, hans hjälp och ledning. När en troende är svag i sig själv blir hon stark i Kristi kraft. Nöden för henne närmare Guds hjärta.

Vi får be att Guds vilja ska få ske i hela världen och i våra liv. Hans vilja är att vi ska nå fram till målet i himlen. +

Staffan Snellman

Bön och bönesvar

I KYRKOÅRET BEFINNER VI OSS ännu i påsktiden på tröskeln till pingsttiden. En av söndagarna kallas för bönsöndagen och då talar naturligtvis texterna om bönen. Vi påminns också om Jesus som den stora förbedjaren och hur han lärde sina lärjungar att be.

Vi kan ju först ställa frågan: Varför skall vi be? Ett svar på frågan hittar vi i Psaltaren 50:50. Där finns en tydlig befallning från Gud: »Och ropa till mig på nödens dag. Jag ska rädda dig, och du ska ära mig.« Det är alltså ett Guds bud som är lika viktigt som alla andra bud. Jesus själv bad och gav oss ett föredöme och befäller oss att be i Luk 11:9: »Och jag säger er: Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och dörren ska öppnas för er.« Om vi som kristna rätt känner

oss, så trots att vi fått undervisning i den kristna läran och om hur vi behöver vandra så vet vi ändå att vi inte klarar av det. Vi kan inte hålla buden, vi tvivlar och vi har fiender som försöker hindra och fresta oss. Därför behöver vi be om hjälp och ledning för vår egen del. Dessutom är det ett sätt att visa åt Gud att vi vill lämna vårt liv i hans händer, inte för att vi skall få allt vad vi vill ha eller för att upplysa honom om något. Gud känner ju våra behov redan förrän vi bett om något.

BEDJANDE BIBLISKA FÖREBILDER

Om vi har ett rätt förhållande till vår himmelske Fader så vill vi ju att kontakten inte är bruten utan hela vårt liv borde ju vara en bön. Det viktigaste är förstås inte när man ber utan att hjärtat är med. Jesus höll det ju för en självklarhet att be. Ändå är det gott med goda seder. Att lära sig från barn att be t.ex. morgonbön, bordsbön och aftonbön blir till välsignelse i livet. Judarna hade bestämda tider. Vi minns ju Daniel som tre gånger om dagen föll ned på sina knän och bad och tackade sin Gud. Också efter reformationen levde tidebönerna kvar från tidig morgonbön till sen aftonbön.

Jesus såg det nödvändigt att lära lärjungarna gällande bönen. Vi behöver naturligtvis minnas att vi skall be för att vi känner brist eller ett behov och inte med tanke på

Om vi har ett rätt förhållande till vår himmelske Fader så vill vi ju att kontakten inte är bruten utan hela vårt liv borde ju vara en bön. Det viktigaste är förstås inte när man ber utan att hjärtat är med.

förtjänst för en god gärning. Bland annat det såg han som en stor fara. Likaså när det gäller att ge allmosor. Vi kan läsa om denna undervisning i bergspredikan (Matt 6:1–13). Därifrån kan vi se att bönen inte är någon utåtriktad handling utan en kontakt med vår Far som ser i det fördolda. Det är inte obekant heller i vår tid att yttre omständigheter, platser och speciella arrangemang blir det viktigaste ja t.o.m. så att det blir någon typ av föreställning där människan själv kommer i centrum. Vi har exempel i Bibeln där man bätt på olika platser. Isak var ute på fältet (1 Mos 24:63), Elisa stängde dörren efter sig vid den döde gossens säng (2 Kung 4:33) och Petrus på ett hustak (Apg 10:9).

Vi har också den förmånen att vi får be för varandra. Paulus uppmanar i många av sina brev att de kristna skulle be för honom och alla de som tjänar i ordets tjänst så att han kan predika som han säger *»Kristi hemlighet för vars skull jag är fångslad«*. Jakob uppmanar också att be för varandra: *»Bekänn alltså era synder för varandra och be för varandra så att ni blir botade. Mycket mäktig och verksam är en rättfärdig människas bön«* (Jak 5:16).

BÖNEN OCH NÅDEMEDLEN

Det finns tyvärr också i vår tid olika slag av företeelser som inte är överensstämmande med Guds ord. Somliga vill sätta bönen jämsides med nådemedlen. Bön och nådemedel är helt olika varandra. I nådemedlen är det Gud som handlar medan bönen är ett verk i de kristnas liv. Själavård är i sig en stor förmån för en kristen i svåra stunder men om det stannar enbart vid bönen när en mänska kämpar med ett betungat samvete så saknas det allra viktigaste. En sådan mänska behöver ledas till att tro evangeliets Ord om alla synders förlåtelse i Jesu namn och blod, vilket blir till frid och glädje i ett tacksamt hjärta.

Luther
nämner fem
kännetecken
för en rätt

bön. Det är verkligen
något att ta fasta på för
att inte hamna in på fel
spår.

LUTHERS FEM KÄNNETECKEN

Luther nämner fem kännetecken för en rätt bön. Det är verkligen något att ta fasta på för att inte hamna in på fel spår. För det första Guds löfte som är huvudstycket, kärnan och kraften. Ett löfte har vi i Joh 16:23: »*Jag säger er sanningen: Vad ni ber Fadern om i mitt namn, det ska han ge er.*« Gud ger nämligen långt tidigare och långt mer än vad vi ber om. Bönen hänger alltså inte på vår värdighet utan på Guds löfte.

För det andra är det tron. Löftesordet fordrar tro. Vi läser i Jak 1:5–6: »*Om någon av er brister i vishet ska han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan att kritisera, och han ska få. Men han ska be i tro, utan att tvivla.*« En sådan tro kan endast den Helige Ande ge. Alltså ingen rätt bön utan den Helige Ande.

För det tredje något man ber om t.ex. om en stark tro, kärlek, frid eller nästans nöd eller behov. I bönen Fader vår nämner vi sju olika slag. Vi får be om det vi behöver men först på den yttersta dagen uppfylls allt detta.

För det fjärde ett hjärtligt begär. Vi läser i Rom 8:26: »*Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Vi vet inte vad vi borde be om, men Anden själv vädjar för oss med suckar utan ord.*« Och i 2 Mos 14:15: »*Och HERREN sade till Mose: 'Varför ropar du till mig? Säg till Israels barn att de ska dra vidare.'*«

För det femte att be i Kristi namn. Vi får komma inför Gud i tron på Kristus och litar på det att han är vår medlare. Om det påminns vi om i Rom 5:2: »*Genom honom har vi också tillträde till den nåd som vi nu står i, och vi gläder oss i hoppet om Guds härlighet.*« Vi ber inte i vårt eget namn dvs. förlitande på att vi ber tillräckligt bra eller tillräckligt långa och vackra böner. Luther avslutar genom att konstatera att alla dessa fem stycken i bönen kan äga rum i hjärtat utan att man talar med munnen. Det bety-

der inte att man skall förakta den muntliga bönen men om vi tror att vi med våra ansträngningar och strävanden eller med någon särskild teknik skulle nå vår Fader så har det ännu inte gått upp för oss vad bönen är.

I GUDS HÄNDER

När det gäller bönesvar måste vi i ödmjukhet överlåta allt åt Gud. Vi kan inte ge honom föreskrifter när det gäller tid, medel eller sättet för Gud att handla. Vi får tro att han i sin vishet skall göra det rätta och inte tvivla på att bönen blivit hörd trots att det ser annorlunda ut. Vi får inte glömma att Guds tankar inte är våra tankar. Det fick också Paulus erfara när han talar om taggen i sitt kött i 2 Kor 12:8–9: »*Tre gånger har jag bett Herren att den ska lämna mig, men han svarade mig: 'Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet.'*«

Ibland kan det också vara så som det gick för lärjungarna att de inte alltid var i Guds ärenden. Jesus måste tillrättavisa dem när de frågade om de skulle be om eld från himmelen för att förgöra dem som inte tog emot honom. Det skulle knappast heller bli till välsignelse i våra liv om vi skulle få allt vad vi ber om. Vi får lita på att det bönesvar som Gud ger är sett ur evighetsperspektiv och därför alltid det bästa och vi får tacka honom med orden ur Ef 3:20–21: »*Han som kan göra långt mycket mer än allt vi ber om eller tänker oss genom den kraft som verkar i oss, hans är äran i församlingen och i Kristus Jesus, genom alla generationer i evighetens evighet. Amen.*«

Ordet amen i bönen slut är ett viktigt ord till avslutning. Med det får vi betyga att Guds ord är sant och visst och samtidigt vittnar det om tron på hans evigt förblivande ord. +

Rune Östman

En hyllning till alla mödrar med anledning av mors dag söndagen den 12 maj 2024

Var finns en kärlek, som intill döden,
står oförändrad i alla öden,
som likt Guds ängel övervakar
och fordrar intet, men allt försakar?
På denna jorden finns endast en:
en moders kärlek är det allen.

Första versen i Zacharias Topelius dikt
"Min moder", skriven år 1868 vid frånfallet
av författarens egen mor.

Sommarmöten 2024

Pingstmöte i Bosund (LFF)	17-19.5
Finskspråkigt sommarmöte i Pahkala (LYRS)	15-16.6
Midsommarmöte i Muonio (LYRS)	21-23.6
Midsommarmöte i Kalajoki (LYRS)	21-23.6
Sommarmöte i Ylivieska (LYRS)	28-30.6
Sommarmöte i Kiruna (SWE)	5-7.7
Larsmo Sommarmöte (LFF)	11-14.7
Sommarfest i Kempele (LYRS)	19-21.7
Sommarmöte i Alta (NOR)	19-21.7
Sommarmöte i Sattajärvi (SWE)	26-28.7
Sommarmöte i Himango (LYRS)	2.4.8
Kållby Sensommarmöte (LFF)	9-11.8

Se mera information på lff.fi & lyrs.fi
kyrktorget.se & almalta.no

JAG ÄR ...

I JOHANNESSEVANGELIET BESKRIVER Jesus sig själv med hjälp av sju olika bilder. Genom de här bilderna kan vi bättre förstå vem Jesus är. Tidigare har jag skrivit om Jesus som livets bröd och världens ljus. Här kommer den tredje bilden.

JAG ÄR ... GRINDEN (PORTEN, DÖRREN)

Du har säkert hört talas om Emil i Lönneberga. Sagorna om honom handlar om en tid för över 100 år sen när det var vanligt att alla som bodde på landet hade sina egna kor och får. Det fanns inte så många hus och stora vägar då som nu. I stället fanns det överallt ängar med saftigt gräs och där hade man djuren att gå fritt och beta av gräset. Man hade byggt hagar och ställt för grindar så man kunde hålla koll på att de inte smet. Ibland gick en väg rakt igenom en hage och för att kunna ta sig vidare längs vägen så måste man öppna grinden till hagen.

Kanske har du läst i böckerna om Emil att han och Ida ibland sprang och öppnade grinden när någon kom på besök med häst och kärra. Då kunde de få en liten slant som tack. Det hände sig också att Emil glömde att stänga grinden när han gått igenom den. En gång gick det så tokigt att en arg bagge jagade Krösa-Maja upp på **stenmuren** och Emil hamnade i snickarboden. Som du märker så var grindar väldigt viktiga och barnen fick lära sig att stänga dem redan när de var riktigt små.

Om vi går tillbaka till verkligheten och ännu längre tillbaka i tiden, ungefär 2 000 år, så kommer vi till tiden när Jesus levde. Då hade man sina får i fällor. En fälla var som en gård med bara en ingång. Runt fällan fanns en stenmur eller ett stängsel. På kvällen fördes fåren in till fällan där de var skyddade från vilda djur. På morgonen kallade herden på sina får och förde ut dem på bete.

Nu säger Jesus i Johannesevangeliet att han är grinden eller porten. Med det vill han säga att han är den enda vägen till Gud. Den grinden är inte stängd, som grindarna var i sagan om Emil. Dörren står på vid gavel för alla som vänder sig till Jesus och vill följa honom.

Men vet du, den dörren har också en gång varit stängd. Det var i Edens lustgård när Adam och Eva gjorde fel och tog av den frukt som de inte fick äta av. Då stängde Gud dörren till paradiset. Innan den stängdes hade de varit där tillsammans med Gud, pratat med honom och haft det så underbart. Men när de vände sig bort från Gud och bröt mot hans bud så stängde han porten och den var stängd ända till den dag många år efteråt när Jesus hängde på korset. Då tog Jesus på sig både Adams och Evas, dina och mina och alla mänskors synder och bar dem upp på korset. När han dog för vår skull så öppnade han porten igen. Det står i Bibeln att det stora förhänget som fanns i templet (det var som ett jättestort

draperi) brast i två delar, uppifrån och ner. Det förhänget hade hindrat folk från att gå in i det allra heligaste, där Gud fanns. Nu öppnade Gud vägen för oss, så att vi igen kan ha gemenskap med honom.

Det finns ingenting som du har gjort eller kommer att göra som kan stänga den porten för dig. Ifall du vill vara ett Guds barn och följa Jesus så är porten öppen. Du får vara tillsammans med Jesus varje dag så länge du lever och sedan för alltid i himlen.

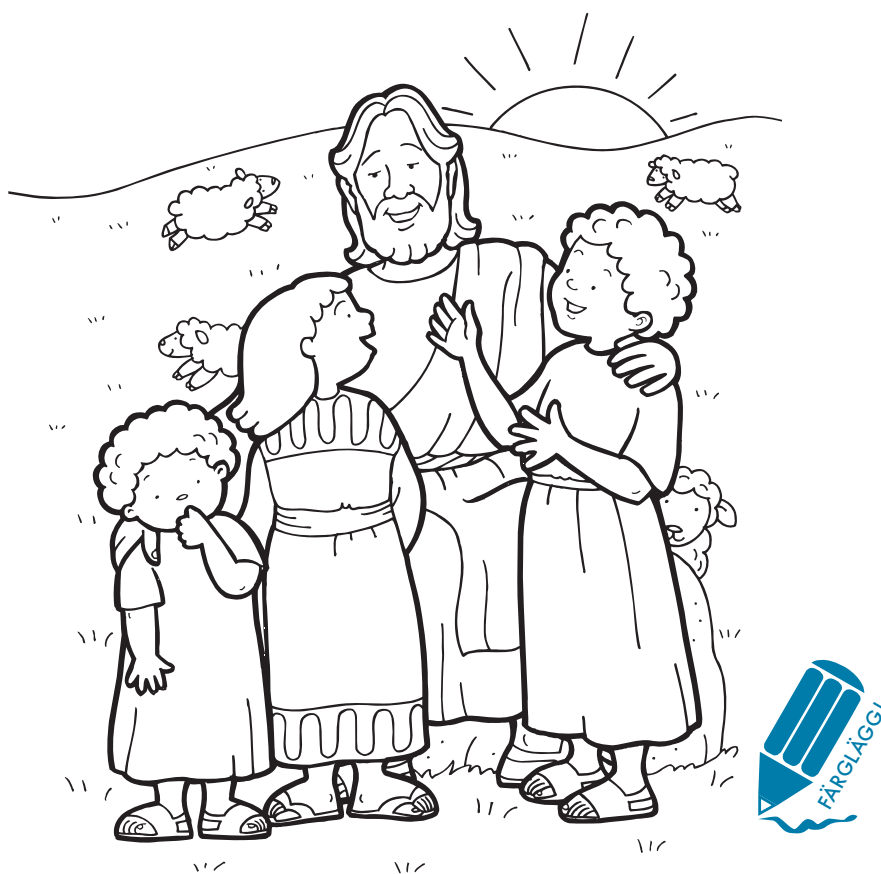
En annan viktig sak att tänka på är att vi alla får visa åt andra var grinden finns. Vi får vara som Emil och Ida och hjälpa folk som vill in genom grinden. Vi får leda människor fram till grinden. Det gör vi när vi berättar om Jesus och vägen till Gud och himlen för dem. För »alla, alla vill vi ha med,

vill vi ha med till himlen«. Jesus har betalat för vår biljett till himlen. Han står med öppna armar, färdig att ta emot alla som vänder sig bort från sin egen väg och vill börja gå hans väg. Han älskar alla människor och vill att alla kommer till honom. Låt oss berätta om Jesus! Vi kan till exempel sjunga om honom och be för dem som inte känner honom. Kommer du på något annat sätt som du kan hjälpa folk fram till Jesus, grinden?

Tack Jesus för att du är grinden och att du välkomnar oss in i fällan där vi får umgås med dig varje dag. Hjälp oss att kunna leda folk fram till grinden, till dig.

I Jesu namn, amen. +

Kram, Sanna

DEN HELIGE ANDE

Vem är Han och vad gör Han?

BILD: SUNGUK KIM • UNSPLASH.COM

GUDS FRID UNGDOMAR! Ibland när det gäller den Helige Ande så kan Han å ena sidan undvikas helt, eller å andra sidan talar man i stora glädjekänslor om hur det verkligen känns att Anden är närvarande. Hur ska vi tala om Den Helige Ande? Vem är den Helige Ande och varför behöver vi den Helige Ande? Räcker det inte med Fadern och Sonen?

VEM ÄR DEN HELIGE ANDE OCH VAD GÖR HAN?

I Bibeln förstår vi att Gud är en Treenig Gud. Fadern, Sonen och Den Helige Ande. Vi kanske lätt kan omfatta vem Gud Fadern och Guds Son Jesus är. Men att förstå att Anden är Gud och att tillbe Anden tillsammans med Fadern och Sonen kan vara en svår tanke om vi inte är vana. Man talar ibland om att den Helige Ande är den blyga personen i Treenigheten. Det betyder inte att Anden inte förtjänar att tillbes, men att Anden främst inte pekar på sig själv utan på Kristus och vill uppenbara vad han har gjort för oss.

HUR KAN VI VETA ATT VI HAR DEN HELIGE ANDE I OSS?

När du bars fram till dopets Heliga Sakrament fick du ett namn lagt på dig, det är det allra högsta, eviga och gudomliga namnet som delas av Fadern och Sonen och Den Helige Ande. När du är döpt och lever i tro på Jesus har du den Helige Ande inom dig. (Apg 2:38) Du behöver inte uppleva underbara känslor varje dag, eller undergörande händelser i ditt vardagsliv för att ha Anden. Du får lita på att Anden leder dig även i de mest vardagliga händelserna.

GUDS ORD ÄR ANDENS LIVGIVANDE ORD

Det är viktigt att nämna att det i Bibeln finns tydliga löften om Andens närvaro i det predikade och lästa Guds ordet och sakramenten. Därigenom verkar, talar, styrker och tröstar Anden dig. Genom detta får du ta del av det livgivande verk som Kristus har fullbordat på korset och det delas ut till dig. Anden utrustar dig också genom det, så att du i tro griper tag i Jesus och han ger dig kraft och vilja att leva ett liv enligt Guds vil-

ja. Kom ihåg! När du läser och hör Ordet, så är det ingen vardaglig bok med människotankar, utan Guds heliga och oföränderliga ord. Den Helige Ande har inspirerat Bibelns författare så att de har skrivit ner det som har kommit från Gud. (Läs gärna 2 Petr 1:16–21.) Ordet och Anden kan inte skiljas åt. Det som är nedskrivet i Bibeln är Guds ord och inspirerad av den Helige Ande.

Anden kan verka också på för oss oförståeliga sätt, men låt oss inte börja spekulera i detta. Vi har inte alltid förmåga att avgöra eftersom vi har synden som förmörkar våra tankar, och dessutom har vi inte blivit tilldelade något allvetande sinne. Vi ska i stället hålla oss till det tydliga, klara och säkra när Anden verkar genom Ordet och sakramenten.

FINNS DET MOTSTÅND MOT ANDENS VERKSAMHET?

Motståndaren till Guds Ande är djävulen. Han vill röva tron ifrån dig och leda ut dig i ett lössläppt liv i motsats till Guds vilja. Han kan föra fram sitt budskap genom vem som helst. Därför är det viktigt att vara på sin vakt och komma ihåg att fienden alltid försöker anfalla. Du behöver ändå inte vara rädd att du plötsligt ska tappa tron, när du lever av Guds ords nådiga löften. Däremot är det viktigt att inte dra sig undan från sammankomster och högmässor där Guds ord predikas rent och vi får del av Hans gåvor. Det är också viktigt att umgås med och be för kristna troskamrater. Anden kan använda dig till att tjäna, trösta och styrka din medmänniska. Vi borde be om att Anden varje dag skulle få utföra sitt verk genom oss.

GUDS ANDE FÖRKLARAR JESU VERK FÖR OSS

Vi kanske någon gång funderar varför vi behöver den Helige Ande. »Vi har ju Gud och Jesus redan.« Men låt mig förklara. Människan kan inte förstå Gud om hon inte skulle ha fått den Helige Ande som gåva (se Apg 2:38 och 1 Kor 2:10–12) Luther talar om Anden och Hans uppgift: »Jag tror att jag inte av min egen kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre eller komma till honom. Det är den Helige Ande som har kallat mig genom evangelium, upplyst mig med sina gåvor, helgat och behållit mig i en rätt tro.«

Den egna förmågan räcker inte när vi ska förstå vem Gud är och kunna tro på vad han har gjort. Varför? Jo, för att vi människor skulle vara i totalt mörker när det gäller Gud om han inte skulle ha kommit till vår räddning. Vi har synden, och dess förstörande kraft i oss har lett till att vi inte har det som krävs för att tro på Gud av oss själva (1 Kor 2:10–12). Vi behöver den Helige Ande som ögonöppnare och som handledare in i Guds underbara verk i Jesus Kristus. Därför ska du inte vara bekymrad fastän inte synliga mirakel bryter ut där du går fram, utan istället tacka Gud med glatt hjärta, när Anden har vänt din blick och ditt hjärta till Kristi kors. Där rann blodet för din skull. Du är förlåten och rättfärdig genom det som Jesu fullgjorde på Golgata. Han som kunde ha stigit ner från korset med kraft, valde att dö för din skull.

Jubla i Anden, du ungdom var glad,
din frälsare dog för allt ditt.
Tjäna så glatt både ovän och vän,
med hjärta förlåtet och fritt! ✚

Kevin Nyfelt, ungdomsarbetsledare

Att förebygga konflikter i familjen

BILD: IOANN MARK KUZNIETSOV • UNSPLASH.COM

VI LYFTER FRAM några Bibelställen som handlar om konflikter och gräl:

- »Glatt hjärta ger god läkedom, brutet mod suger mårgen ut benen.« (Ords 17:22)
- »Att börja ett gräl är som att öppna en dammlucka. Sluta innan striden bryter ut.« (Ords 17:14)
- »Heder åt den som avstår från gräl, dåren söker alltid strid.« (Ords 20:3)
- »Saliga är de som skapar frid, för de skall kallas Guds barn.« (Matt 5:9)

På basen av de här bibelställena ser vi att det är bäst om vi kan förebygga konflikter, men eftersom vi är människor kommer det att komma störningar i våra relationer. När två intressen krockar med varandra sprakar det till.

VI ÄR OSS SJÄLVA NÄRMAST OCH UTGÅR DÄRFÖR FRÅN OSS SJÄLVA

Vi kanske bruser upp och säger och gör saker utan att tänka efter, med den påföljd att

stämningen i hemmet blir tryckt och otrevlig. Om man kan prata om vad som hände och alla berörda får komma till tals och bli lyssnade till så finns det förutsättningar för att bygga goda relationer. En konflikt som vi tränger undan och sätter locket på utan att orka ta itu med, kan helt bryta ner en relation. Därför behöver vi hitta en utväg ur konflikten.

Åtminstone förr kallades vi laestadianer för förlåtare och det är en välsignelse att vi får använda den när det kört ihop sig. Vi får försonas med varandra men vi behöver också prata om det som orsakade konflikten. Efter att vi försonats kan vi se på konflikten tillsammans lite på avstånd.

ALLT BÖRJAR FRÅN DEN RELATION SOM VI HAR MED OSS SJÄLVA OCH MED HERREN

Det påverkar oss mer än vi tror hur vi handlar när det kommer jobbiga situationer. Vår sanna identitet finns i vad Herren säger om oss.

Enligt Bibeln är just du: En som fått nåd, en som fått frid. Du är välsignad med varje andlig välsignelse, utvald, helig och utan skuld.

Guds kärlek är starkare än någon mänsklig kärlek och känslor. Starkare än den vi har till våra nära och kära! Eftersom Gud har skapat oss, förstår han oss. Han ser våra hjärtan och vår goda vilja att göra det goda och rätta. Han ser också då vi kämpar. Han finns alltid där för oss, beredd att hjälpa oss när vi vänder oss till honom. Ps 34:16: *»Herrens ögon är vända till de rättfärdiga och hans öron till deras rop.«*

HUR SER DIN BILD AV GUD UT?

Vår Guds bild är omedveten, den formas under vår uppväxt. Den påverkas av våra relationer speciellt till pappan. De barn som får växa upp i en kärleksfull familj, får den allra bästa grunden för sitt liv. Så tjafs, bråk, sura miner och slagsmål mellan barnen är ingen katastrof då föräldrarna med sitt sätt att vara och i uppfostran, visar kärlek och lär barnen att kramas, dela med sig och säga förlåt.

Om ett barn upplever att ingen bryr sig om honom/henne så blir också bilden av Gud väldigt abstrakt. Gud bryr sig inte och han är väldigt avlägsen. Om ens föräldrar varit snabba att straffa dig när du gjort något fel så blir din Guds bild mycket sannolikt också en straffande Gud som du måste akta dig för, så du inte gör fel.

Ju mera vi läser Bibeln och ju mer vi ber, desto tydligare blir den sanna gudsbilden. Ju mera vi lär känna Gud desto mer börjar vi reflektera på det sätt som han vill att vi ska göra. Vi får spegla oss i hur Jesus handlade när han mötte människor. Han får vara vår stora förebild.

Joh 15:4: *»Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte förblir i vinstocken, så kan inte*

heller ni det, om ni inte förblir i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni inget göra.«

HUR KAN VI VÅRDA VÅRT PARFÖRHÅLLANDE?

Svar: Genom att prioritera vårt parförhållande och umgås med varandra:

- Den största gåva en man kan ge sina barn är att älska deras mor.
- Det är enklare att ge sina barn villkorslös kärlek än sin man eller kvinna.
- Visa uppskattning för varandra i vardagen och ta inte varandra för givet.
- Kommunicera med varandra många gånger per dag.
- Var intima och fysiska med varandra.
- Mannen kan tycka att kvinnan prioriterar barnen före honom.

HUR PRIORITERAR VI VÅR TID?

Det är viktigt att vi försöker prioritera rätt. Att vår personliga tro kommer på första plats, sedan vår äkta hälft, sedan barnen, sedan arbetet och sedan församlingen. Här har vi alla en stor utmaning att ta tag i. Jag har på känn att vi alla behöver rätta till någon del som tenderar att kila sig före i rangordningen. Vi får bromsa och tänka till och prioritera om, igen och igen.

Föräldrar måste ta hand om sig själva för att orka ta hand om sina barn. Hur du känner dig påverkar hur du beter dig och hur du beter dig påverkar barnet. Ge dig tid att känna efter hur du mår! Båda föräldrarna ska vara aktiva och man ska lyssna till den andres behov och ork. +

Ann-Christin Snellman, familjearbetare

Texten är en förkortad version av ett föredrag som hölls på en kvinnokväll i Bosund bönehus 6.11.2023.

»O hemland du sköna, vars sol ej går ner, din härlighet äntligt jag ser.«

Till Karl Gäddnäs minne

PÅ MIDSOMMARAFTONENS KVÄLL, fredagen den 23 juni 2023, slog ett kärleksfullt hjärta sitt sista slag. Vår kära pappas, mamma Solveigs makes, Karl Gäddnäs livsverk här på jorden var ändat. För pappa var Herren Jesus ett stöd från vaggan till graven. När kyrkoherde Max-Olav Lassila hälsade på den näst sista dagen pappa levde, fick man fira nattvard. Himmels Guds dukade sitt bord mitt i sjukrummet. Himlavägs-vandraren fick åtnjuta himmelsk näring, inför den sista kampen och uppbrottet. Jesus säger: *»Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör.«*

Pappa föddes den 27 september 1931 på Gäddnäs hemman i Näs. Där växte han upp med sin far Axel och mor Helga samt tre systrar. Helga var lärarinna i Näs skola och hon höll också söndagsskola i byn. Axel var i Amerika i sju år och 1930 när han åter-

vände till Näs övertog han hemgården. För pappa var jordbruket och arbetet med djuren alltid en viktig del av livet. Hans händer var vid plogen. Men pappas hjärta var i himlen.

Bönehuset i Näs var kärt. Där skötte pappa redan som pojke om eldningen i det gamla bönehuset. Pappa verkade också en lång tid som förtroendevald inom Larsmo församling. Sammankomsten i bönehuset och vilan inför Guds ord var alltid viktig för pappa. Psalmförfattaren skriver: *»Den kommer så stilla, din vilodag, med frid och med helig ro.«* På söndagarna hade pappa möjlighet att vila några timmar. Barndoms-årens helgdagsfrid har lämnat ett vackert avtryck i vårt minne, men också påmint oss om den frid och glädje som är evig.

Pappa och mamma gifte sig 1958 och bodde på hemgården i Näs. Där bodde de

fram till 1969, då de som en följd av nyskiftet byggde ett nytt hem på Långstranden. Där föddes de tre yngsta barnen i en syskonskara på tio. På Långstranden fortsatte pappa som husbonde tills 1992 då han överlämnade jordbruket till sonen Anders. Arbetet på gården deltog han ändå i långt upp i åldern. En stor sorg för oss alla var då Anders dog 2005.

Pappa var en plikttrogen och fridsam man. Under ett strävsamt liv förstod han att ta vara på de små vackra stunderna i livet. Vi minns hur liljekonvaljdoften fyllde hemmet på försommaren. Under såningstiden kom pappa hem sent på morgonnatten. Då hade han ändå plockat en bukett liljekonvaljer till mamma. Vi minns med tacksamhet de välsignade stunderna vid köksbordet under vardag och helg.

Pappa var mångsidig. Redan som ung var han en skicklig snickare, men också konstnär. Åtskilliga är de vackra tavlor som

Om än en människas liv här på jorden blir långt, är dess längd ofattbart kort jämfört med evigheten. Pappa var lycklig som hela sitt liv fick äga en levande tro på Jesus.

han målade på sin ålderdom. De pryder ännu barndomshemmet och våra hem. Efter coronautbrottet deltog pappa i sammankomsterna och gudstjänsten där hemma. På söndagarna förvandlades vardagsrummet till både bönehus och kyrka. När det blev söndag och sammankomst, visste vi alltid var far och mor satt med knäppta händer.

Vi tackar Gud för den ljusa och varma tron på Guds nåd i Jesus Kristus, som fick råda i vårt barndomshem. Jesus är vägen till himmelen och profeten Jesaja skriver där om: *»Herrens friköpta ska vända tillbaka och komma till Sion med jubel. Evig glädje ska kröna deras huvuden. Fröjd och glädje ska de få, sorg och suckan ska fly bort.«*

Fredagen den 7 juli vigdes pappas stoft till gravens ro av kaplan Marko Sjöblom. Stor var skaran som följde vår kära pappa på den sista resan. Över kyrkogården ljöd sångens ord: *»Där har jag mina vänner, där mötas vi igen och en bland dem jag känner som är min bästa vän: det är min Herde god som göt för mig sitt blod. Jag är en gäst på jorden, mitt hem i himlen är.«*

Om än en människas liv här på jorden blir långt, är dess längd ofattbart kort jämfört med evigheten. Pappa var lycklig som hela sitt liv fick äga en levande tro på Jesus. En jordisk tanke kan inte fatta den frid och glädje han nu äger. På uppståndelsens morgon, vid Jesu återkomst får vi uppleva den. När vi då får se Jesus vår frälsare fattar vi allt. Då får vi evigt saliga tacka och lovprisa Gud inför den himmelska tronen.

Vi möts i himmelen! +

Solveig och barnen
genom Kristian Gäddnäs

Ställningstagande för en biblisk äktenskapssyn

BILD: SAMANTHA GADES • UNSPLASH.COM

Tisdagen den 12 mars 2024 beslutade biskopsmötet i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland att gå vidare med en process i syfte att ge möjlighet för två parallella äktenskapssyner. Detta skulle ge samkönade par rätt till kyrklig vigsel. Ledarna för en stor del av landets inomkyrkliga väckelserörelser har med anledning av biskopsmötets förslag gjort det gemensamma ställningstagande som presenteras här nedan.

1. Bibelns undervisning om äktenskapet är klar och entydig

- Nya testamentets undervisning om äktenskapet är klar. Äktenskapet är ett förbund mellan en man och en kvinna, ett förbund som är tänkt att bestå livet ut (Hebr 13:4).
- Homosexuella parrelationer är inte Guds vilja. Bibeln kallar sådana relationer för synd (Rom 1:22–28).
- I Bibeln finns inga texter som är positiva till en homosexuell livsstil eller där en sådan livsstil godkänns. En kristen kan inte välsigna synd. Bibelns undervisning är bindande för kristna också i dag.
- De människor som brottas med en homosexuell dragning är på inget sätt större syndare än andra människor. Vi behöver stöda och uppmuntra dem som upplever homosexuell dragning att kämpa för ett liv som är i överensstämmelse med Bibeln.
- Varje syndare är älskad av Gud och han eller hon kallas till omvändelse och att ta emot syndernas förlåtelse och Guds nåd för Kristi skull.

2. Rekommendationer i händelse av att kyrkan lämnar Bibelns undervisning om äktenskapet

- Vi förbinder oss entydigt och bestämt till Bibelns undervisning om äktenskapet.
- Vi godkänner inte välsignelse av parrelationer med människor av samma kön och inte heller att man lever så.
- Vi förutsätter att våra organisationers medarbetare om äktenskapet undervisar så som Bibeln lär.
- Vi tar avstånd från sådan andlig undervisning om äktenskapet som står i strid med Bibelns undervisning samt från de lärare som undervisar så.
- Vi erkänner kyrkliga förrättningar vara giltiga oberoende av vem som förrättar dem, om de förrättats i enlighet med Bibelns undervisning. Vi rekommenderar starkt att kristna som vill leva efter Bibelns ord för kyrkliga förrättningar vänder sig till sådana präster som förbundit sig till Bibelns undervisning om äktenskapet.

3. Vi förbinder oss

att finna en alternativ lösning

- Vi vädjar till kyrkomötet att förkasta biskopsmötets förslag att ändra äktenskapssynen och -bruket, eftersom detta står i strid med Bibelns ord.
- Biskopsmötet har i sitt förslag om att ändra äktenskapssynen lösgjort sig från kyrkans officiella på Bibeln grundade äktenskapsundervisning till vilka de själva i sina ämbeten har förbundit sig.
- Om kyrkan i äktenskapsfrågan officiellt överger Bibelns undervisning, ställer sig kyrkan på ett nytt och signifikant sätt mot Bibeln som det högsta rättesnöret för lära och liv.
- Vi undertecknare förbinder oss att arbeta för att varje kristen i Finland ska kunna ha ett andligt hem i vilket man med gott samvete kan vara del-

aktig, också i den händelse att Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland ändrar sin äktenskapssyn. Detta är nödvändigt för att också kommande släktled ska få växa upp med biblisk undervisning i förtröstan på Guds ord.

- I den nya kyrkliga situation som håller på att uppkomma, uppmuntrar vi de troende att undvika konflikter och onödig tillspetsning till exempel i sociala mediers diskussionsforum. Ingen ska medvetet kränkas. Vi uppmuntrar de troende till bön och till att undvika fattande av förhastade slutsatser.
- Må vår bön vara att Gud ger oss kraft till vårt egentliga uppdrag: att förkunna evangelium till själarnas eviga salighet, för Gud vill att ingen ska gå förlorad (2 Petr 3:9).

Onsdagen den 20 mars 2024

Undertecknare:

Tom Säilä, verksamhetsledare, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys / **Sari Mäkimätilä**, styrelsens ordförande, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys / **Daniel Nummela**, verksamhetsledare, Suomen Ev.lut. Kansanlähetys / **Niilo Räsänen**, biträdande verksamhetsledare, Suomen Ev.lut. Kansanlähetys / **Lauri Vartiainen**, verksamhetsledare, Suomen Raamattuopiston Säätiö / **Petri Kortelahti**, ledare för predikoverksamhet, Suomen Raamattuopiston Säätiö / **Albert Häggblom**, verksamhetsledare, Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland / **Tomas Klemets**, hemlandsledare, Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland / **Daniel Asplund**, verksamhetsledare för hemlandsmission, Laestadianernas Fridsföreningars Förbund / **Vesa Pöyhtäri**, verksamhetsledare för utlandsmission och media, Laestadianernas Fridsföreningars Förbund / **Jukka Paananen**, missionsledare, Lähetisyhdistys Rauhan Sana / **Matti Rahja**, styrelsens ordförande, Lähetisyhdistys Rauhan Sana / **Eeva Pouke**, verksamhetsledare, Uusheräys / **Tuomo Lahtinen**, styrelsens vice ordförande, Uusheräys / **Timo Laato**, pastor, Länsi-Suomen Rukoilevaisten yhdistys / **Pertti Helkkula**, ordförande, Länsi-Suomen Rukoilevaisten yhdistys / **Soili Haverinen**, generalsekreterare, Suomen teologinen instituutti / **Vesa Ollilainen**, teologisk sakkunnig, Suomen teologinen instituutti / **Sakari Siltala**, styrelsens vice ordförande, Esikoiset ry / **Eero Nieminen**, informations- och utgivningskommitténs ordförande, Esikoiset ry

Tvåspråkigt sommarmöte i Lillkyro

Om Gud så vill, hålls tvåspråkigt sommarmöte i Lillkyro församlingshem (Kirstantie 7) 8–9.6.2024. Mötet börjar på lördag kl. 17 och söndag kl. 13. På söndag morgon kl. 11 hålls en finskspråkig gudstjänst i kyrkan.

Arrangör: Lillkyros trosvänner

Sommarstormöte 2024

Tvåspråkigt sommarmöte ordnas om Gud så vill i Kiruna 5–7.7.2024 på Arena Arctica.

Information om sommarstormötet kommer att finnas på www.kyrktoget.se/kiruna.fridsforbund

Alla varmt välkomna!

Med Guds Frids hälsning
Kiruna fridsförbund.

Larsmo sommarmöte

Larsmo sommarmöte ordnas invid Larsmo kyrka 11–14.7.2024. Mötets tema: *”Herren är konung”* (Ps 97:1). Mera info: lff.fi. Varmt välkomna från när och fjärran!

Arrangör: Risöhall Bönehusförening och Näs Fridsförening i samarbete med Larsmo församling

Tvåspråkigt midsommarmöte i Ylimuonio

Tvåspråkigt midsommarmöte hålls, om Gud vill i Ylimuonio bönehus 21–23.6.2024. Mötet börjar på midsommaraftonen kl. 18.00. Mat serveras på mötesplatsen. Med bön om Guds välsignelse hälsar vi mötesgästerna varmt välkomna!

Mötestillfällena kan följas via www.myrs.fi.
Husvagnsplatser:
tel. +358400690154
Inkvartering direkt:
www.muonio.fi/majoitus

Arrangör:
Muonion-Ylimuonion
Rauhan Sana

Kontakt:
rektor@mariaskolan.se

Johannes Axelsson
073-9357631

Lina Svenlin
073-9191509

Mariaskolan i Umeå

är en kristen friskola på evangelisk-luthersk grund med elever från förskoleklass upp till årskurs nio. Skolan har idag ca 85 elever.

Vi söker lärare som med kunskap och engagemang vill fortsätta att utveckla skolans kärnuppslag, pedagogik och profil. Vi är också intresserade av kontakt med dig som studerar till lärare och på sikt kan tänka dig att arbeta på Mariaskolan.

För tillfället finns särskilt behov av lärare med behörighet för undervisning i högstadiet inom följande ämnen: svenska, matematik, NO, spanska, samhällskunskap, geografi, teknik, musik, textillsöjd, bild och hemkunskap.

Vi söker även lärare till skolans fritidshem.

Välkommen att höra av dig!

Barnavännen på ukrainska

SLEF och LFF har gemensamt publicerat *Barnavännen* på ukrainska. Vi har kontakt med ett antal barnhem i Ukraina där vi delar ut materiell hjälp till barnhem. Vi ville dela ut också det allra viktigaste: evangelium om Jesus Kristus. Tidningens läsare är från 3 år ändå upp till tonåringar – därför har tidningen också material som passar för lite äldre barn.

Om du i din vänkrets har ukrainare har du nu en möjlighet att dela ut denna tidning till deras barn. Tidningarna är gratis och kan hämtas från LFF:s kontor (Permosvängen 111, Jakobstad).

Tidningens tryck och utdelning betalas av LFF:s mediaarbete. Du kan understöda verksamhet genom att betala en gåva via antingen MobilePay eller till bankkonto.

MobilePay:
LFF – Media • Nummer: 92368

Bankkonto:

- Mottagare: Laestadianers fridsförenings förbund rf.
- FI36 5567 0720 0193 83 • OKOY-FIHH
- Ange följande referensnummer: 5432

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 39 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 40 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 • elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrassveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen är Vesa Pöyhtäri: +358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

*Kom, Helige Ande, från
Himlen, sänk Dig ned i våra
hjärtan för att förklara Kristus.
Kom Du fattigas hjälp. Kom
Du gåvors givare. Kom Du
själens klarhet, Du bäste
Tröstare, själens goda gäst
och ljuva värme. I arbetet är
Du en vila, i hettan veder-
kvickelse, i sorgen är Du tröst.
Du allra heligaste klarhet och
ljus, fyll våra hjärtan. Utan din
kraft finns det ingenting rent.*

*Rena det som är besudlat,
vattna det som är torrt, hela
det som är sårat och sjukt,
uppmjuka det som är hårt,
värm det som är kallt, sök
upp alla som har gått vilse.
Giv alla dem som är Dig
trogna och som förtröstar
på Dig dina heliga gåvor.
Giv styrka åt vår tro. Giv ett
saligt slut. Giv en evig glädje.*

Ur Kyrkohandboken